

CCXXXIV.

Forslag til Lov

om

Umyndighed og Værgemaal.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 31. Maj 1922.*)

Kapitel I.

Om umyndige.

§ 1.

Den, der er under 21 Aar, er umyndig; den, der er 21 Aar eller derover, er myndig, men kan under de i § 2 anførte Forhold gøres umyndig

Den førstnævnte Klasse umyndige kaldes i nærværende Lov mindreaarige, den sidstnævnte kaldes umyndiggjorte, begge Klasser under eet kaldes umyndige.

§ 2.

Den, der er fyldt 21 Aar, kan umyndiggøres, saafremt han:

1. paa Grund af Sindssygdom, Aandssvaghed eller anden sjælelig Forstyrrelse er uskikket til at varetage sine Anliggender;
2. ved Ødselhed eller anden uforsvarlig Adfærd udsætter sin eller sin Families Vel-færd for Fare;
3. paa Grund af Drikfældighed eller lignende Last er uskikket til at varetage sine Anliggender;
4. paa Grund af legemlig Mangel, Sygdom eller anden Skrøbelighed er mindre skikket til at varetage sine Anliggender og selv ønsker at blive umyndiggjort.

§ 3.

En mindreaarig kan umyndiggøres efter Reglerne i § 2 allerede fra sit fyldte 18de Aar at regne, naar Omstændighederne gør det paakrævet.

§ 4.

Umyndiggørelsesdekretet tinglæses i den Underretskreds, hvor den umyndiggjorte har sit Hjemting. Dekretets Retsvirkning overfor den, der ikke kender og ikke burde kende det, regnes først fra Tinglæsningen.

*) Se Tillæg A. Sp. 4241, Tillæg B. Sp. 3285; Landstingstidenden: Fremsettelsen Sp. 163, 1ste Behandling Sp. 439, 2den Behandling Sp. 2083, 3die Behandling Sp. 2137.